

**ДВНЗ «Донецький національний технічний університет»
Інститут післядипломної освіти
Кафедра історії та права**

Публічне управління: проведення реформи в Україні

Матеріали XI Всеукраїнської науково-практичної конференції,
присвяченої тижню права

Дрогобич, 10 грудня 2024 р.

Редакційна колегія:

д-р техн. наук, проф. С.В. Подкопаєв;
к.ю.н, доц. О.А. Ганич;
к.ю.н, доц. В.М. Грудницький;
В.М. Сурженко (відповідальний секретар).

Відповідальність за зміст, новизну та оригінальність наданого матеріалу несуть автори.

Контактна інформація організаційного комітету конференції:

ДВНЗ «Донецький національний технічний університет»

Навчально-науковий інститут післядипломної освіти

Магістратура державного управління

Тел. (+380)50-012-92-48, e-mail: nnipo@donntu.edu.ua

офіційний сайт: [http:// donntu.edu.ua/ipo](http://donntu.edu.ua/ipo)

- П88 **Публічне управління: проведення реформи в Україні:** матеріали XI Всеукраїнської науково-практичної конференції, присвяченої тижню права. (Дрогобич, 10 грудня 2024 р.) / Донецький національний технічний університет; [редкол.: С.В. Подкопаєв та ін.]. – Дрогобич, 2024. – 100 с.

До збірника увійшли матеріали доповідей представлених на XI Всеукраїнській науково-практичній конференції «Публічне управління: проведення реформи в Україні», що була присвячена тижню права 10 грудня 2024 р.

У збірнику представлені доповіді слухачів магістратури державного управління, аспірантів, кандидатів наук, доцентів, професорів, наукових та науково-педагогічних співробітників наукових та навчальних закладів України, а також державних службовців, працівників органів виконавчої влади та посадових осіб органів місцевого самоврядування.

Оргкомітет конференції:

Голова оргкомітету – д.т.н., проф., проректор з наукової роботи ДВНЗ «ДонНТУ»

ПОДКОПАЄВ Сергій Вікторович.

Заступник голови оргкомітету – доц., к.ю.н., директор Інституту післядипломної освіти ДВНЗ «ДонНТУ» **Г АНИЧ Ольга Анатоліївна (+380)50- 945-17-77).**

Члени оргкомітету:

ГРУДНИЦЬКИЙ Василь Миколайович –доц., к.ю.н., зав. каф. історії та права ДВНЗ «ДонНТУ».

Відповідальний секретар – **Сурженко Віта Миколаївна (+380)50- 931-23-68).**

Мізіна О.В.

*Підходи до формування та реалізації стратегії інноваційної діяльності підприємствами електротехнічної галузі.....*63

Державно-приватне партнерство: перспективи розвитку в Україні

Сологуб А.М.

*Державно-приватне партнерство у сфері енергозбереження і використання альтернативних джерел енергії в умовах воєнного стану.....*65

Ястремський М.С.

*Державно-приватне партнерство: проблеми та зміни.....*71

Публічне адміністрування та державно-управлінська діяльність

Савіна Л.Л., Тарасенко Д.Л.

*Механізм публічного управління сфери біоенергетики України: основні складові елементи.....*75

Проблеми забезпечення ефективності державної влади і публічного управління

Бодюк А.В, Сухіна О.М.

*Збитки природним ресурсам у громаді як наслідок неефективного публічного управління.....*78

Карташов А.Г.

*Проблемні питання публічного управління політикою деколонізації.....*82

Міжнародна діяльність. Міжнародне публічне управління

Єльнікова Я.С.

*Роль міжнародних організацій у публічному управлінні.....*89

Осейчук О.В., Сервачак О.В.

*Інтеграція українських біженців у Європі.....*91

Реформа публічної служби – шлях до євроінтеграції

Kulyniak S.

*Adaptive leadership in public administration: the role of emotional intelligence in the context of digital transformation.....*95

ПІДХОДИ ДО ФОРМУВАННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ СТРАТЕГІЇ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВАМИ ЕЛЕКТРОТЕХНІЧНОЇ ГАЛУЗІ

Сучасна економічна наука визначає необхідність активної інноваційної діяльності. Слід підкреслити, що поняття «інновація» має кілька тлумачень у науковій літературі. Найбільш часто інновацію визначають як кінцевий результат – новий продукт, ідею чи практику, що раніше не використовувались і вводяться як новизна для ринку або підприємства [1, с.39]. Наразі все більше авторів схиляються до думки, що для підприємства, інновацією може вважатися будь-яке вдосконалення, яке підвищує його ефективність чи конкурентоспроможність, навіть якщо воно не є абсолютно новим для ринку загалом.

Електротехнічна галузь України є стратегічною ланкою національної промисловості, що забезпечує енергетичний, транспортний та інші сектори продукцією, яка є критично важливою для підтримки інфраструктури. Номенклатура її продукції включає понад 70 тисяч найменувань, від кабельної продукції до складних електричних машин та трансформаторів [2, с.18].

Конкурентні переваги підприємствам забезпечують специфічні технічні, економічні та екологічні чинники, що і визначають вимоги до інновацій в цій галузі. До основних з них належать екологічність та енергоефективність, цифровізація, адаптація до стандартів (перш за все міжнародних), масштабованість (легка інтеграція в існуючі виробничі лінії), стабільність, економічна ефективність [2, с.19]. Тобто інноваційна діяльність в галузі потребує постійного оновлення процесів та продуктів задля інтеграції в нові екологічні та ринкові стандарти. Цифровізація процесів, впровадження енергоефективних технологій сприяють зниженню витрат та підвищенню конкурентоспроможності на зовнішніх ринках.

Вибір інноваційної стратегії для підприємств електротехнічної галузі має бути обґрунтований як глобальними тенденціями розвитку технологій та економіки, так і специфікою галузі. Складниками інноваційного підходу для

підприємств галузі мають бути: оптимізація витрат через енергоефективні та інноваційні технології; екологізація виробництва («зелений» дизайн та матеріали); впровадження автоматизації та цифровізації (наприклад системи Smart Grid, що підвищує автоматизацію і контроль за розподілом електроенергії); розробка нових продуктів для задоволення попиту з боку відновлюваної енергетики, електромобільного сектору; міжнародні партнерства та глобалізації через вихід на нові ринки. Таким чином формування стратегії інноваційної діяльності підприємства даної галузі потребує системного підходу, що зорієнтований на технологічний прогрес, вимоги ринку, оптимізацію технологічних і виробничих процесів і т. д. Безпосередньо формування такої стратегії потребує постійного здійснення ринкових досліджень (наприклад, для розуміння потреби у спеціалізованих кабелях для відновлюваної енергетики), проведення SWOT-аналізу для оцінки сильних і слабких сторін підприємства й можливостей і загроз у зовнішньому середовищі та PESTLE-аналізу для визначення впливу політичних, економічних, соціальних, технологічних, правових та екологічних чинників на діяльність підприємства, вивчення трендів розвитку продукції (наприклад, у кабельній продукції може мати тимчасові пріоритети виробництво безгалогенних, високовольтних або оптоволоконних кабелів).

Реалізація інноваційної стратегії потребує інвестиційної підтримки. Окрім орієнтації на власні можливості для інвестування в оновлення обладнання слід звертати увагу на державні програми підтримки інновацій та залучення грантів для фінансування науково-дослідних робіт, участь у грантових програмах ЄС, таких як Horizon Europe (наприклад, при розробці «розумних» кабелів із датчиками температури та напруги). Інноваційна стратегія при її реалізації має спиратися й на інші стратегії. Наприклад, маркетингова стратегія має передбачати позиціонування продукції як найбільш технологічно передової та екологічної, наприклад за рахунок використання матеріалів, що не містять шкідливих речовин, її просування через цифровий маркетинг (використання платформ типу LinkedIn для просування продукції серед бізнес-клієнтів (B2B)). Стратегія розвитку кадрового потенціалу має передбачати не лише навчання новим технологіям, а й створення середовища

для розвитку ідей всередині компаній – інкубаторів інновацій, конкурсів ідей серед працівників і таке інше. Розвиток партнерства та співпраці має передбачати як укладення угод із науковими організаціями задля спільного створення інновацій в галузі електротехнічної промисловості, так і партнерство з компаніями (в тому числі, з іноземними) для обміну передовим досвідом та досвідом ліцензування сучасних технологій, участь в спільних проєктах (наприклад, проєкти АВВ та Nexans при створення кабелів для глибоководного енергетичного транспортування).

Необхідним етапом безсумнівно є моніторинг та коригування стратегії. В електротехнічній галузі доцільно передбачити впровадження системи КРІ для оцінки ефективності інноваційних проєктів, яка щоквартально аналізує ефективність впроваджених інновацій за такими показниками, як відсоток бракованої продукції та тривалість виробничого циклу, а у виробників кабельної продукції, наприклад, може проаналізувати ступінь переходу від виробництва традиційних кабелів до оптоволоконних (попит на які зростає через зростання попиту на швидкісні мережі).

Інноваційна стратегія в електротехнічній промисловості має бути гнучкою, орієнтованою на технології та екологічність, а також включати постійний діалог із ринком. Безсумнівно вона має враховувати обмеженість ресурсів. Так, наприклад, малим підприємствам галузі часто може бракувати капіталу для масштабних проєктів, тому їм доцільно зосереджуватися на точкових інноваціях. Але в цілому слід враховувати, що зараз зростає інтерес до енергоефективних і безпечних продуктів, що відповідають екологічним стандартам (ISO 14000).

Список посилань:

1. Тарасова О.В. Теоретико-методологічні основи інноваційної діяльності підприємств. Економіка харчової промисловості. 2012. № 1. С. 37–41.

2. Мартиненко А.В., Перерва П.Г. Сучасний стан та перспективи розвитку електротехнічної промисловості України. Економічний журнал Одеського політехнічного університету. 2020. № 4 (14). С. 17-24. URL: <https://economics.opu.ua/ejopu/2020/No4/17.pdf>

Наукове видання

Публічне управління: проведення реформи в Україні

Матеріали XI Всеукраїнської науково-практичної конференції, присвяченої
тиждню права

(Дрогобич, 10 грудня 2024 р.)

Редагування, коректура та комп'ютерна верстка *В.М. Сурженко*

Видавець: Державний вищий навчальний заклад «Донецький національний технічний університет», вул. Шевченко, б.9, м. Дрогобич.